

Szent Januáriusz püspök, vértanú

Bevezetés

Szent Januáriusz beneventói püspök volt, társaival együtt Nápoly mellett, Puteoliban szenvedett vértanúságot Diokleciánusz keresztényüldözése idején, 305. szeptember 19-én.

Az 5. században ereklyéi Nápolyba kerültek, följük hatalmas dómot építettek. A város védőszentjéül választotta, ma is ekként tisztelik Nápolyban. Vérének ereklyéjét a mai nap körmenetben viszik körül: Ekkor folyékonyá válik az egyébként beszáradt vér.

Mit jelent nekem a csoda? Valamit jelez, hitelesít, megerősít. Isten beavatkozik a természet rendjébe. Jézus találkozik a csodaváró tömeggel, de a csoda nem egy szenzációéhséget kielégítendő tett. Hiten alapul, ebből fakad megerősítő volta. Ma is vannak csodák. Belső, csendes, személyesen megélt csodák. Ha megtapasztalom, hálára gyúl a lelkem.

Evangélium után

Szokatlan jelenetet közöl Szent Lukács a mai evangéliumban. A Mestert tanítványai és néhány asszony is elkísérte tanító körútján, akiket a gonosz lélektől és különféle betegségektől megszabadított. Szó nélkül szoktunk elmenni emellett, hogy Jézust nemcsak tanítványai, férfiak kísérték, hanem asszonyok is.

Jézus korában hallatlan dolog volt, hogy asszonyok is csatlakoztak egy mester tanítványai köréhez. Minden bizonnal szerepet játszott ebben az, hogy meggyógyította őket. Azzal, hogy követték Jézust, minden bizonnal elhagyták ők is otthonukat, családjukat. Hüen kísérték Jézust, hallgatták őt, de nem lettek tanítványok.

Már akkor felfigyeltem erre a tényre, amikor először olvastam elmélyültebben ezt a szakaszt. Az Úr Jézus nem félt maga mellé venni asszonyokat. Idézőjelben”forradalmi tettet cselekedett ezzel, mai kifejezéssel a nők emancipációjának a területén.

Érdemes felfigyelnünk arra, hogy kísérői nem is akármilyen társadalmi helyzetű nők. Igen tiszteletreméltók. Magasabb körökkel, magával Herédessel is kapcsolatban lévőek. Szolgálták Jézust és az egyszerű származású tanítványokat.

Hasznos ennek a ténynek a kiemelése és hangsúlyozása, mert annak ellenére, hogy a kereszténység sokat tett a női méltóság megbecsüléséért, még van mit tenni ezen a területen.

Mint mindig az Egyház életében, úgy ma is, és egyre többen és többen tesznek igen értékes szolgálatokat az asszonyok az Egyháznak. Ezt elismerni mindannyiunknak szent kötelességünk és buzdítani őket és magunkat, hogy még többet tegyünk szolgálatunkkal Krisztus szent ügyének.

Ámen

F. F.